

Bilag 3.

ARBEJDSMINISTERIET

Den 16. maj 1968.

I skrivelse af 16. maj 1968 har udvalget udbedt sig arbejdsministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

1. Udvalget udbeder sig ministerens vurdering af de arbejdsretlige problemer i den verserende konflikt på søtransportområdet. Herunder hvorvidt arbejdsgiversiden arbejdsretligt kan nægte at acceptere mandskabsorganisationernes frivillige og ensidige afkald på at lade konflikten omfatte hele det område, for hvilket strejke er varslet. Det ønskes herunder belyst, om en sådan nægtelse fra arbejdsgiverside er at sidestille med lockout og derfor kræver almindeligt lockoutvarsel.

I denne anledning skal man udtale følgende:

De mellem parterne gældende overenskomster indeholder ikke bestemmelser om afgivelse af kollektive varsler om kollektive arbejdsstandsninger. Den foreliggende arbejdsstandsning er da også baseret på de enkelte organisationsmedlemmers opsigelse af de individuelle kontraktforhold. Selv om opsigelserne er foretaget samlet af organisationerne på grundlag af opsigelser indhentede fra medlemmerne, må den retlige stilling alligevel være, at det er den enkelte funktionær, der har opsagt sin kontrakt med vedkommende arbejdsgiver, og at rederiernes rettigheder ved den samlede opsigelses ikrafttræden ligeledes baseres på de individuelle kontraktforhold. Det må derfor være den enkelte arbejdsgivers ret at fastholde de enkelte opsigelser, uanset om den pågældende er villig til at fortsætte arbejdsforholdet efter det hidtidige kontraktindhold.

Til støtte for den ovenfor udtrykte opfattelse kan oplyses, at selv hvor arbejds-

standsning iværksættes på grundlag af kollektive regler herom, antages — i en tilsvarende situation som den omhandlede — arbejdsgiveren ikke at være forpligtet til at affinde sig med, at en strejkes omfang begrænses af dispensationer, men kan beordre arbejdets nedlæggelse i det fulde varslede omfang, jfr. Illum: Den kollektive arbejdsret, 3. udgave, side 233.

På grundlag af foranstående må arbejdsministeriet for sit vedkommende være af den opfattelse, at medlemmerne af rederiforeningen er berettiget til — uden at det kan betragtes som lockout — at nægte at acceptere det af styrmandsforeningens og radiotelegrafistforeningens medlemmer afgivne tilbud om — uden hensyn til arbejdsstandsningens almindelige ikrafttræden — at fortsætte arbejdsforholdene for så vidt angår visse transportere.

Bedømmelsen kompliceres, fordi enkelte af arbejdsforholdene — 8 landbrugseksportbåde — faktisk videreføres ud over det tidspunkt, hvor opsigelserne efter de i henhold til mæglingsloven stedfundne udsættelser kunne træde i kraft. Derved opstår det spørgsmål, om en sådan faktisk videreførelse medfører fortabelse af arbejdsgiverens adgang til at fastholde opsigelserne. Antages dette, må det ud fra almindelige retsgrundsatninger også antages, at funktionæren har mistet sin tilsvarende ret, således at begge parter måtte være bundet af den videreførte kontrakt, til ny varslet opsigelse foreligger.

Imidlertid fremgår det af rederiforeningens vedlagte brev af 16. maj 1968 til styrmandsforeningen og telegrafistforeningen, at den faktiske fortsættelse af arbejdet har en så konkret begrundelse og en tidsmæssigt så begrænset godkendelse, at der herved efter arbejdsministeriets opfattelse næppe er sket en fornyelse af kontrakterne.